

Karel Josef Napoleon Balling

24. 4. 1805 – 18. 3. 1868

Karel J. N. Balling (Carl Joseph Napoleon Balling) byl významným českým chemikem a pedagogem. Působil na pražské polytechnice, kde byl v roce 1835 jmenován profesorem všeobecné a technické chemie. V letech 1865–1866 byl rektorem.

Hlavním těžištěm jeho práce bylo v mládí hutnictví železa, později to ale byla především kvasná a analytická chemie.

Profesor Balling aktivně propagoval cukrovarnictví a pivovarnictví, zabýval se určováním kvality cukerných roztoků, mj. vynalezl i sacharometr, zdokonalil Bauméův hustoměr. V oblasti cukerných roztoků zaváděl nové vědecké názvosloví (např. polarizace, sacharizace či kvocient čistoty). Ballingova stupnice měří hustotu extraktu původní mladiny a díky němu se začala rozlišovat stupňovitost piva. Vypracoval atenuační teorii kvašení piva. Pro pivovarství a sladařství mělo nesmírný význam odvození tzv. Ballingových vzorců pro výpočet koncentrace původní mladiny, ze které bylo pivo vyrobeno.

Přestože sám publikoval německy, podporoval paralelní vyučování v němčině a češtině, zasloužil se také o založení technické knihovny. Byl členem řady odborných vědeckých společností, mj. Královské české společnosti nauk, obdržel také řadu vyznamenání – např. Velkou zlatou medaili pro vědu a umění a v roce 1854 Rytířský řád Františka Josefa.